

«Διότι καθώς έχουμε εν ενί σώματι μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη δεν έχουν το αυτό έργον, ούτω και ημείς οι πολλοί εν σώμα είμεθα εν Χριστώ, ο δε καθείς μέλη αλλήλων» (Ρωμαίους, ιβ΄:4,5).

Η εκκλησία του Χριστού, στη Καινή Διαθήκη αναφέρεται σαν σώμα Χριστού, νύμφη του Χριστού, οίκος του Θεού και στύλος και εδραίωμα της αληθείας. Αναφέρουμε σχετικά εδάφια:

«αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· όστις είναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γείνη αυτός πρωτεύων εις τα πάντα» (Κολλοσαείς, α΄:18),

«Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ» (Αποκάλυψη, κβ΄:17),  
«Ταύτα σοι γράφω, ελπίζων να έρθω προς σε ταχύτερον· αλλ' εάν βραδύνω, δια να εξεύρης πως πρέπει να πολιτεύησαι εν τω οίκω του Θεού, όστις είναι η εκκλησία του Θεού του ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας» (Α' Τιμόθεον, γ΄:14-15).

Σ' αυτό το άρθρο θα ασχοληθούμε με την εσωτερική λειτουργία της εκκλησίας σαν σώμα Χριστού. Όπως γνωρίζουμε η εκκλησία είναι το σύνολο των πιστών και όχι τα κτήρια, τα αφιερώματα και τα έργα τέχνης. Βέβαια ο Ιησούς Χριστός θυσιάστηκε για όλο τον κόσμο, αλλά μόνο όσους πιστεύουν σ' Αυτόν, ο Πατέρας Θεός τους 'γεννάει άνωθεν' και τους κάνει μέλη της εκκλησίας του Υιού Του.

Ο Θεός, σαν καλός Πατέρας, φροντίζει για τη πνευματική αύξηση των παιδιών Του, γι' αυτό μέσα σε κάθε εκκλησία Του, δίνει διακονίες δια του Ιησού Χριστού: «Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, προς την τελειοποίησιν των αγίων, δια το έργον της διακονίας, δια την οικοδομήν του σώματος του Χριστού· εωσού καταντήσομεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως, και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού» (Εφεσίους, δ΄:11-13).

Αυτές οι διακονίες φανερώσουν τη παρουσία του Θεού μέσα στην εκκλησία, με την προϋπόθεση ότι αυτοί που τις έχουν, να ενεργούν και να διοικούν σύμφωνα με το θέλημα Του. Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος, προτρέπει τους επισκόπους της Εφέσου λέγοντας: «Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς, και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Άγιον σας έθεσεν επισκόπους, δια να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε δια του ιδίου αυτού αίματος»

(Πράξεις, κ' :28). Βέβαια όλοι οι πιστοί, έχουμε μερίδιο ευθύνης μέσα στην εκκλησία, διότι είμαστε μέλη αλλήλων και μέλη του σώματος του Χριστού, που είναι η εκκλησία. Δεν πρέπει να αισθανόμαστε ότι η ύπαρξή μας μέσα στην εκκλησία είναι τυχαία. Ο καθένας πιστός έχει κάποιο ρόλο και έργο στη λειτουργία της εκκλησίας. Μέσα στην εκκλησία γίνεται η προσωπική οικοδομή και η οικοδομή όλων των αδελφών δια των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος:

«Ο λαός σου αγνώριστον, εαυτὸν οικοδομῆς οὐκ οὐκ προφητεύων, τὴν ἐκκλησίαν οικοδομῆς»

(Α' Κορινθίους, ιδ' :4).

Στη πρώτη αποστολική εκκλησία οι πιστοί που ονομαζόταν μαθητές ήταν όλοι μαζί 'και ενήμενον ἐν τῇ διδασκίᾳ τῶν ἀποστόλων, καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς'

(Πράξεις, β' :42). Συνεπώς κοινό έργο όλων των μελών της εκκλησίας του Κυρίου, είναι να διδάσκονται από τους αποστόλους που έχει θέσει ο Κύριος, να συναναστρέφονται μεταξύ τους και να συμμετέχουν στη Θεία Κοινωνία και στις προσευχές.

Μέσα στην εκκλησία, φανερώνεται ο Τριαδικός Θεός με τα χαρίσματα, τις διακονίες και τα ενεργήματα, σύμφωνα με το γραμμένο: «Εἶναι δὲ διαιρέσεις χαρισμάτων, τὸ Πνεῦμα ὅμως τὸ αὐτό οὐκ εἶναι καὶ διαιρέσεις διακονιών, ὁ Κύριος ὅμως ὁ αὐτός οὐκ εἶναι καὶ διαιρέσεις ενεργημάτων, ὁ Θεός ὅμως εἶναι ὁ αὐτός, ὁ ενεργῶν πάντα ἐν πάσι» (Α' Κορινθίους, ιβ' :4-6 και 7-30). □

Με λίγα λόγια, μέσα στην εκκλησία ο Θεός θέλει να έχει ενεργό ρόλο για την πνευματική οικοδομή των πιστών και όλες οι ενέργειές Του αποβλέπουν □ στο να κάνει την εκκλησία, ένδοξη, αγία και άμωμο, 'μη έχουσαν κηλίδα ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων' (Εφεσίους, ε' :27). □

Ο Θεός ενεργεί με τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, με τις διακονίες του Κυρίου Ιησού και με ενέργειες θαυμάτων, χρησιμοποιώντας πιστούς ανθρώπους αφιερωμένους σ' Αυτόν. Η αφιέρωσή μας σαν παιδιά Θεού, ξεκινάει από τα γόνατα, δηλαδή από το πόσο προσευχόμαστε και δίνουμε από τον ελεύθερο χρόνο μας στον Θεό και από το πόσο αγαπάμε την εκκλησία του Θεού, δηλαδή τα εν Χριστώ αδέρφια μας και νοιαζόμαστε να έχουμε κοινωνία με αυτά. Αυτές τις υποχρεώσεις μας, καλό είναι να μη τις αισθανόμαστε ως καταπιεστικό νόμο μέσα μας αλλά με αγάπη να κινούμαστε προς αυτή τη κατεύθυνση. Όταν ο καθένας προσωπικά επιδιώκει την παρουσία του Θεού μέσα του, τότε ο Θεός θα επεμβαίνει □ στον χαρακτήρα του

και θα τον αλλάζει μορφώνοντας τον χαρακτήρα του Ιησού μέσα του. Όσο περισσότερο νοιαζόμαστε για την παρουσία του Θεού στη ζωή μας και για την πρόοδο της εκκλησίας Του, τόσο περισσότερη ευλογία θα λάβουμε από τον Κύριο, γιατί με αυτό τον τρόπο βάζουμε σε πρώτη προτεραιότητα το θέλημα του Θεού.

Μέσα στην εκκλησία, εκτός από την ώρα της προσευχής και της ακροάσεως του λόγου του Θεού, καλό είναι να επιδιώκουμε και την ώρα της κοινωνίας μετ' αλλήλων ώστε να μαθαίνουμε τις ανάγκες των αδελφών και τις δοκιμασίες που περνάνε. Στην προσευχή μας οφείλουμε να έχουμε, εκτός από τα δικά μας και τα αιτήματα των αδελφών μας. Να φερόμαστε με πραότητα και με αγάπη σε όλα μας τα αδέρφια και όλα τους τα λάθη να τα φέρνουμε στην προσευχή έχοντας υπόψη την προτροπή του λόγου 'μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κenoδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων' (Φιλιππησίους, β' :3,4). Να συγχωρούμε στην προσευχή μας όποιον αδελφό ή αδελφή ή οποιονδήποτε άνθρωπο έφταιξε σε μας, διότι αν δεν συγχωρούμε τους άλλους ούτε ο Θεός θα συγχωρήσει τα δικά μας αμαρτήματα (Μάρκος, ια' :25-26).

Όλοι μπορούμε να έχουμε ενεργό ρόλο μέσα στην εκκλησία του Θεού και όλα ξεκινάνε από την ενότητα που έχουμε με τον Κύριο. Όταν επιζητάμε την ενότητα με τον Κύριο με την εν Πνεύματι Αγίω προσευχή και μελέτη του λόγου Του, τότε θα έχουμε περισσότερη ενότητα με τα αδέρφια στην εκκλησία που μας έχει θέσει ο Κύριος. Ο Κύριος θέλει να είμαστε ενωμένοι μαζί Του διότι μόνο τότε θα είμαστε ενωμένοι ο ένας με τον άλλον και θα έχουμε περισσότερο πνευματικό καρπό στη ζωή μας (Ιωάννης, ιε' :5, ιζ' :21).

Συνοψίζοντας λέμε ότι όλα ξεκινάνε από τη πίστη και τη θέλησή μας. Για να έχουμε ίδια θέληση και ίδιο εν Κυρίω φρόνημα, όλοι θα ζητήσουμε από τον Κύριο, ο οποίος θα ενεργήσει και θα αποκαλύψει, 'διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν, κατά την ευδοκίαν αυτού'.

.και

'εάν φρονήτε τι άλλως πως, και τούτο θέλει αποκαλύψει εις εσάς ο Θεός'

(Φιλιππησίους, β' :13, γ' :15)). Όσο ζητάμε ο Κύριος θα μας δίνει νόηση και δύναμη να εννοούμε και να εφαρμόζουμε το θέλημά Του, ώστε '

να αυξησώμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, εξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπη'

(Εφεσίους, δ' :15,16). Αν συμβεί αυτό στη ζωή μας, τότε είναι σίγουρο ότι θα ακούσουμε τον Κύριο όταν θα επιστρέψει, να λέει στον καθένα μας: 'Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ• εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών ν θέλω σε καταστήσει• είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου' (Ματθαίος, κε' :21,23). Αμήν!